

ALLI PEBRE

Fer l'ase

És interessantíssima la polèmica de fons que viu el catalanisme sobre si per replicar el toro que els espanyols es posen al cotxe és millor posar-se el gat o l'ase. No entenc com encara no han obert un diàleg d'urgència al Fòrum, ja que contribuiria clarament a millorar-ne l'afluència i de pas el catalanisme exhibiria davant el món el grau d'estupidesa al qual pot arribar.

Se'ns dubte sóc un clar partidari de portar l'ase al cotxe. Ens va com anell al dit. Mentre ens distraiem amb l'ase, continuem portant la E imposada a les matrícules, oblidant-nos del CAT, que és el que ens homologaria amb qualsevol país normal. Ens encanta l'estètica, per això també ens cau la bava quan veiem la senyera a la Moncloa, encara que en sortim sense ni cinc de calaix. Una raspalladeta de l'encantador Zapatero, un centre de telecomunicacions de regal i encantats d'haver-nos conegut. Mentre que dels papers de Salamanca, del concert econòmic o de l'Estatut ja en parlarem un altre dia. És igual, ja tenim la senyera a la Moncloa i l'ase al cotxe.

Sort que a Europa les coses ens van millor. Tenim dos catalans al capdavant del Parlament Europeu, a la presidència i a la vicepresidència, en Josep Borrell i l'Aleix Vidal-Quadras, dos polítics que han fet de l'anticatalanisme la seva millor arma per fer carrera política. Per això van sortir escollits per un pacte entre populars i socialistes, perquè els espanyols, quan es tracta de temes seriosos, prioritzen l'interès d'estat. A Catalunya, a l'hora de fer pactes, també es prioritza l'interès d'estat, però no de l'estat català, sinó de l'estat espanyol. Per això portem l'ase al cotxe, perquè en el fons ens hi sentim identificats.

Pere Martí

La crònica

De les rehabilitacions del PSC als càstigs al PSPV

Diumenge, 25 de juliol

Rehabilitacions socialistes. El congrés del PSC serveix per a treure pit, curar velles ferides i celebrar que per fi han arribat on volien arribar fa vint-i-tres anys. Els gestos, que són molt importants, denoten el punt de prepotència que ara poden mostrar sense por de cap altre poder. El socialista Josep Maria Sala és escollit per entrar en la nova executiva del PSC. Els capitans recol·loquen el seu home, un cop purgats els seus pecats (i part dels del PSC-PSOE) a la presó pel cas Filesa de finançament il·legal del partit. Des que va sortir de la presó, Sala no havia deixat de treballar per al PSC, no sols al despatx del carrer de Nicaragua, sinó en actes i reunions a l'àrea metropolitana, el seu fort, com per exemple a Badalona. El fet que no s'embutxaqués cap duró als seus comptes no treu que va cometre un delictes i, el fet que hi ha hagut i hi ha altres que han fet com ell, no justifica que se'l col·loqui en la direcció d'un partit. No és aquest l'exemple que més fa acostar la política a la gent, per molt que es cregui en la rehabilitació. En el congrés del PSC Maragall també va reivindicar la figura de Narcís Serra, com si aquest no tingués res a veure amb els anys foscos dels governs de González. Alegria desacomplexada, doncs, a la casa socialista, la mateixa que provoca esclats havenerils a l'hora de cantar "Els segadors" (i no pas a l'hora de cantar "La Internacional", en castellà, és clar).

...i Pla, a per totes. El mateix dia es tanca també, amb sorpresa, el congrés del PSPV que consolida el lideratge de Joan Ignasi Pla. El reelegit secretari general presenta, en contra del que és la tradició del partit, una executiva feta a la seua mida que ignora les famílies del PSPV. Rep, conseqüentment, un vot de càstig: si ell havia estat elegit amb el 83% dels vots el dia anterior, l'executiva rep tan sols el 62% dels sufragis. Pla se sent fort i fa una direcció més pensada en l'oposició al PP que en els equilibris interns.

El secretari general assumeix així, totalment, els èxits o els fracassos que puga tenir el partit.

Dimarts, 27 de juliol

Toc d'atenció d'Europa. El primer informe emès pel Parlament Europeu després de les eleccions suposa un toc d'alerta per a la política urbanística i d'aigües del PP. La Comissió de Petició del Parlament aprova per una majoria aclaparadora dos informes. El primer, amb el suport de la majoria, contra la llei reguladora de l'activitat urbanística (LRAU), que alguns eurodiputats qualifiquen de llei "antieuropea, antiecològica i indigna". Fins i tot fan una crida als ciutadans europeus per no fer inversions immobiliàries al País Valencià mentre es mantinga aquesta llei en vigor. Respecte al segon informe, relatiu a la política hídrica, el Parlament aprova un informe que obliga la Comissió Europea a revisar el finançament comunitari que es va atorgar al transvasament Xúquer-Vinalopó. Sembla que Europa comença a posar-se les piles.

Maulets condemnats. La justícia espanyola dicta sentència condemnant dos membres del col·lectiu Maulets a tres caps de setmana de presó i una multa de 195 euros per haver fet una pintada en defensa de la Punta (poble del terme de València que ha perdut bona part de la seua horta i moltes alqueries a causa de la construcció de la Zona d'Activitats Logístiques al Port de València) el passat 15 de gener de 2003. A més, els dos condemnats hauran de pagar les despeses del judici. L'organització de joves independentistes considera la condemna "alarmant i desproporcionada" i asseguren que respon "més que a objectius de justícia, a objectius polítics de criminalitzar l'independentisme i la resta de moviments socials a València". Recordem que la construcció de la ZAL a València va provocar, i continua provocant, una intensa lluita per part de col·lectius ecologistes i en defensa de l'horta.